Rabbi Moshe Shulman akrita רות, עמוד 65

Ruth Chapter 2 Ruth - Paragon of Modesty?!? & The "Moabite Question"!

Shabbat 113b

Then Boaz said to his servant that was set over the repears: Whose maiden is this? Is it Boaz's practice to ask about maidens? R. Elazar taught: He saw in her special wisdom, for she only picked up (up to) two stalks of wheet. Three stalks - she would not pick up. In a Braita it was taught: He saw in her special modesty. If the stalks were standing, she would glean them while standing. If they lay on the floor, she would sit down (rather than bend over).

Mishnah Pe'a 6:5

Two sheaves are *shich'chah*, but three are not *shich'chah*... Two ears are *leket*, but three are not...

Rambam, Gifts to the Poor, 1:9

Whenever the term "stranger" is used with regard to [these] presents to the poor, the intent is a convert to Judaism. As it says with regard to the tithe [given to the] poor: "And the Levite and the stranger will come." Just as the Levite is a member of the covenant, so too, the "stranger" is a member of the covenant. Nevertheless, we do not prevent gentiles from [taking] these presents. Instead, they [are allowed to] come together with the poor of Israel and take them as [an expression of the Torah's] ways of peace.

Deut 23

4. An Ammonite or Moabite shall not enter into the congregation of the Lord; to their tenth generation shall they not enter into the congregation of the Lord forever; 5. Because they met you not with bread and with water in the way, when you came out of Egypt; and because they hired against you Balaam the son of Beor of Pethor of Mesopotamia, to curse you. 6. Nevertheless the Lord your God would not listen to Balaam; but the Lord your God turned the curse into a blessing to you, because the Lord your God loved you. 7. You shall not seek their peace nor their prosperity all your days for ever.

Jer. Talmud RH 3:5

The words of the Torah are poor in their place but rich elsewhere.

Yevamot 76b-77a

Mishnah. An Ammonite and a Moabite are forbidden and their prohibition is forever, their women, however, are permitted at once. **Gemara:** Whence are these laws inferred? - R. Johanan replied: Scripture stated, And when Saul saw David go forth against the Philistine, he said into Abner, the captain of the host: 'Abner, whose son is this youth'? And Abner said: 'As thy soul liveth, O King, I cannot tell'. But did he not know him? Surely it is written, And he loved him greatly; and he became his armour bearer!...

It is this that Saul meant: Whether he descended from Perez, or from Zerah. If he descended from Perez he would be king, for a king breaks for himself a way and no one can hinder him. If, however, he is descended from Zerah he would only be an important man.

Doeg the Edomite then said to him, 'Instead of enquiring whether he is fit to be king or not, enquire rather whether he is permitted to enter the assembly or not'! 'What is the reason'? 'Because he is descended from Ruth the Moabitess'.

Said Abner to him, 'We learned: An Ammonite, but not an Ammonitess; A Moabite, but not a Moabitess!

But in that case a bastard would' imply: But not a female bastard?' It is written mamzer [Which implies] anyone objectionable'.

'Does then Egyptian exclude the Egyptian woman'?

1. גמ' שבת קיג:

ײַנִיאֹמֶר בּוֹעַז לְנַעֲרוֹ הַנָּצָב עַל הַקּוֹצְרִים לְמִי הַנַּעֲרָה הַזּאֹתײ וכי דרכּוֹ שׁל בּוֹעז לשאוֹל בּנערה?

אָמֵר רַבִּי אֱלְעָזָר: דְּבַר **חָלְמֵּה** רָאָה בָּה. שְׁתֵּי שְׁבְּלִין -לוֹקֵטֶת, שַׁלשׁ שָׁבַּלִין - אָינָהּ לוֹקֵטֶת.

בְּמֵׂתְנִיתָאׁ תָּנָא: רְבַר **צְנִיעוּת** רָאָֹח בָּהּ, עוֹמְדוֹת - מְעוּמָד, נוֹפלוֹת - מיוּשִׁב.

2. משנה פאה ו:ה

שְׁנֵי עֲמָרִים, **שִׁבְּחָה**, וּשְׁלשָׁה אֵינָן שִׁבְּחָה... שָׁנֵי שָׁבֵּלִים, **לֵקט**, וּשְׁלשַׁה אֵינַן לֵקָט...

3. רמב"ם מתנות עניים א:ט

כָּל גֵּר הָאָמוּר בְּמַתְּנוֹת עְנִיִּים אֵינוֹ אֶלָּא גַּר צֶדֶק. שֶׁהֲרֵי הוּא אוֹמֵר בְּמַעֲשֵׁר שֵׁנִי (דברים יד כט) ״וּבָא הַלֵּוִי וְהַגֵּר״ מָה הַלֵּוִי בְּרִית אַף הַגַּר בֶּן בְּרִית. וְאַף עַל פִּי כֵן **אֵין מוּנְעִין** מְנְּעִין בּרְים מִמַּתְּנוֹת אֵלוּ. אֶלָא בָּאִין בִּרְלַל עֲנָיֵי יִשְׂרָאֵל עֲנָיֵי יִשְׂרָאֵל וְנִיִּי יִשְׂרָבִי שָׁלוֹם וְנוֹטְלִין אוֹתָן מִפְּנֵי דַּרְבִי שָׁלוֹם

ברים כג

(ד) לְאֹינֶבְא עַמוֹנֵי וּמוֹאָבִי בִּקְהַל יְקֹוֹק גַּם דְּוֹר עֲשִׂילִי לֹא־
יָבְא עַמוֹנֵי וּמוֹאָבִי בִּקְהַל יְקוֹק עֲדִעוֹלֶם: (ה) עַל־דְּבַּר אֲשֶׁר לֹא־קִדְּמְוֹּ
עֶלְיף בָּקְּחָם וּבַמַּיִם בַּדָּרֶדְ בְּשְׁתְּכֶם מִמִּצְרֵיִם וַאֲשֶׁר שְׁכַּר
עְלֶיף אֶתְיבֶּק יְקוֹק אֱלֹהֶיךּ לִשְׁמְעַ אֶל־בְּלְטַ וַיִּחֲכֹּף יְקוֹק אֱלֹהֶידְ
וְלְא־אָבָּה יְקוֹק אֱלֹהֻי לְבְרָבֵה כִּי אֲהַבְּּךְ יְקוֹק אֱלֹהֶידְ: (ז) לֹא־
תְּדְרְשׁ שְׁלֹמֶם וְטֹבָתֵם כָּלינָמֵידְ לִעוֹלֵם: ס
 תִּדְרְשׁ שִׁלֹמֶם וְטֹבָתֵם כָּלינָמֵידְ לִעוֹלֵם: ס

5. ירושלמי ר"ה ג:ה

דָבָרִי תוֹרָה עַנִיִים בָּמִקוֹמַן וַעֲשִׁירִים בִּמַקוֹם אָחֶר

6. <u>גמ' יבמות עו:-עז.</u>

מַתְנִיי עַפּוֹנִי וּמוֹאָבִי - אֲסוּרִים, וְאִיסּוּרָן אִיסּוּר עוֹלָם. אֲבָל **נִקבותֵיהֵם - מוּתַרות מִיַּד**.

לְּמָי׳ מְנָּאֹ הָנֵי מִילֵּי: אָמַר רַבִּי יוֹחָנָן, דְּאָמֵר קְרָא: (שמ״א יז:נה)

"וְכְרְאוֹת שָׁאוּל אֶת דְּוִד יוֹצֵא לְקְרַאת הַפְּּלְשְׁתִּי אָמֵר אֶל

אַבְנֵר שַׂר הַצְּבָּא בֶּן מִי זֶה הַנַּעַר אַבְנֵר וַיֹּאמֶר אַבְנֵר חֵי נַפְשְׁךְּ

הַפֶּלֶךְ אִם יִדְעְתִּיי: וְלָא יְדַע לֵיהּ! וְהָרְתִיב: (שם טז) "(וִיָּבֹא דְּוִד הָפֶּלֶךְ אָל שָׁאוּל וַיִּצְמַד לְפָנִיו) וַיָּצְאָהָבהוּ מְאֹד וַיְהִי לוֹ נוֹשֵׁא בֵּלִיםיי!...

הָכִי קְאָמֵר שָׁאוּל: אִי מִפֶּרֶץ אָתֵי, אִי מָזֶּרְח אָתֵי! אִי מְבֶּרֶץ אָתַי הְאָרָח אָתֵי! אִי מְפֶּרֶץ אָתַי הַיְּרָח אָתֵי! אִי מְבֶּרָן בְּעַלְיִת הָּנִי וְ מְמַחִין בְּיִרוֹ. אִי מְזֶּבְרַח אָתֵי - חֲשִׁיבָּא בְּעַלְמָא הָנֵי...

בְּיְדוֹ. אִי מְזֶּרַח אָתֵי - חֲשִׁיבָּא בְּעַלְמָא הָנֵי...

אֲמֵר לֵיה דּוֹאֵג הָאֲדוֹמִי: עַד שֶּׁאַתָּה מְשַּׁאֵיל עָלָיו אָם הָגוּן הוּא לַמַּלְכוּת אָם לָאו, שְׁאַל עָלָיו **אָם רָאוּי לָבֹא בַּקּהָל אָם הוּ**א לַמַּלְכוּת אָם לָאו, שְׁאַל עָלָיו **אָם רָאוּי לָבֹא בַּקּהָל** אָם לָאו. מַאי טַעָמָאי דָּקָאָתִי מֵרוּת הַמּוֹאֲבִיָּה.

אֶׄמֵר לֵיה*ּ אַבְּׁנֵ*ר, הְּנֵינְׁלֶא: ייעַמּוֹנִייי, וְלֹא ׁעַמּוֹנִית. יי**מוֹאָבִּי**יי, ולא מוֹאבית.

> (דואג) אֶׁלֶּא מֵעַתָּה: יי**מַמְזֵר**יי, וְלֹא **מַמְזֶרְת**ּ? (אבנר) יי**מַמְזֵר**יי כְּתִיב - **מוּם זָר**. (דואג) יימָצְרָייי, וָלֹא מָצְרָית!

Rabbi Moshe Shulman מגילת רות, עמוד 66

'Here it is different, since the reason for the Scriptural text is explicitly stated: Because they met you not with bread and with water; it is customary for a man to meet [wayfarers]; It is not, however, customary for a woman to meet [them]'.

'The men should have met the men and the women the women!' He remained silent

Thereupon. the King said.' 'Inquire thou whose son the stripling is'. Elsewhere he calls him youth; and here he calls him, stripling! - It is this that he implied, 'You have overlooked an halachah,' go and enquire at the college!' On enquiry, he was told: An Ammonite, but not an Ammonitess; A Moabite, but not a Moabitess. As, however, Doeg submitted to them all those objections and they eventually remained silent

He desired to make a public announcement against him. Presently [an incident occurred]: Now Amasa was the son of a man, whose name was Ithna the Israelite, that went in to Abigal the daughter of Nahash, but elsewhere it is written, Jether the Ishmaelite! This teaches, Raba explained, that he girded on his sword like an Ishmaelite and exclaimed, 'Whosoever will not obey the following halachah will be stabbed with the sword; I have this tradition from the Beth din of Samuel the Ramathite: An Ammonite but not an Ammonitess; A Moabite, but not a Moabitess'!

The difficulty, however, still remains! - The following interpretation was given: All glorious is the king's daughter within.

I Samuel 18

17. And Saul said to David, Behold my elder daughter Merab, her will I give you for a wife; only be brave for me, and fight the Lord's battles. For Saul said, Let not my hand be upon him, but let the hand of the Philistines be upon him. 18. And David said to Saul, Who am I? and what is my life, or my father's family in Israel, that I should be son-in-law to the king? 19. But it came to pass at the time when Merab, Saul's daughter, should have been given to David, that she was given to Adriel the Meholathite for a wife. 20. And Michal, Saul's daughter, loved David; and they told Saul, and the thing pleased him. 21. And Saul said, I will give her to him, that she may be a snare to him, and that the hand of the Philistines may be against him. Therefore Saul said to David, You shall this day be my son-inlaw through the second. 22. And Saul commanded his servants, saying, Talk with David secretly, and say, Behold, the king has delight in you, and all his servants love you; now therefore be the king's son-in-law. 23. And Saul's servants spoke those words in the ears of David. And David said, Seems it to you a light thing to be a king's son-in-law, seeing that I am a poor man, and insignificant?

Deut 23

3. A bastard shall not enter into the congregation of the Lord; to his tenth generation shall he not enter into the congregation of the Lord. 4. An Ammonite or Moabite shall not enter into the congregation of the Lord; to their tenth generation shall they not enter into the congregation of the Lord forever; 5. Because they met you not with bread and with water in the way, when you came out of Egypt; and because they hired against you Balaam the son of Beor of Pethor of Mesopotamia, to curse you. 6. Nevertheless the Lord your God would not listen to Balaam; but the Lord your God turned the curse into a blessing to you, because the Lord your God loved you. 7. You shall not seek their peace nor their prosperity all your days for ever

8. You shall not loathe an Edomite; for he is your brother; you shall not loathe an Egyptian; because you were a stranger in his land. 9. The children who are fathered by them shall enter into the congregation of the Lord in their third generation

(אבנר) שָׁאנֵי הָכָא, דִּמְפָּרֵשׁ טַעְמָא דִקְרָא: ייעַל אֲשֶׁר לֹא קִדְּמוּ אֶתְכֶם בַּלֶּחֶם וּבַמַּיִםיי — דַּ**רְכּוֹ שֶׁל אִישׁ לְקַדֵּם, וְלֹא** דַּרְבָּה שֵׁל אִשָּׁה לִקָדָם.

(דואג) הָיָה לָהֶם לְקַדֵּם אֲנָשִׁים לִקְרַאת אֲנָשִׁים וְנָשִׁים לְקַרַאת נְשִׁים!

(אבנר) אישתיק.

מִיָּד: (שמייאֹ יז:נו) ייוַיּאֹמֶר הַמֶּלֶד שְׁאַל אַתָּה בֶּן מִי זֶה הָעֶלֶם״. הָתָם קְרֵי לֵיהּ ייַנַעַר״, הָכָא קָרֵי לֵיהּ ייעֵלֶם״! הָכִי לֵיהּ ייַנַעַר״, הָכָא קָרֵי לֵיהּ ייעֵלֶם״! הָכִי קָא אֲמֵר לֵיהּ: הַלָּכָה נִתְעַלְמָה מִמְּךְ — צֵא וּשְׁאַל בְּבֵית הַמִּדְרָשׁ. שְׁאַל, אֲמֵרוּ לֵיהּ: ייעַמּוֹנִי״, וְלֹא עַמּוֹנִית. יימוֹאָבִי״, וְלֹא מֵוֹאָבִית. [עז.] אַקְשִׁי לְהוּ דּוֹאֵג כֹּל הָנֵי קוּשְׁיָיִתָא, אישׁתִּיקוּ.

בָּעֵי לְאַכְרוֹזֵי עֲלֵיהּ. מִיַּד (שמייב יז) ייוַעֲמְשְׁא בֶּן אִישׁ וּשְׁמוֹ יִתְרֶא הַיִּשְׂרְאֵלִי אֲשֶׁר בָּא אֶל אֲבִיגֵּל בַּת נָחָשׁיי, וּכְתִיב, (תֹּהִייב) ייֻנֶּתְר הַיִּשְׁמְעֵאלִיי, אָמַר רָבָא: מְלַמֵּד שֶׁחָגַר חַרְבּוֹ פִּישְׁמְעֵאל, וְאָמַר: כָּל מִי שְׁאֵינוֹ שׁוֹמֵעַ הְלָכָה זוֹ - יִדְּקֵר בַּּרְשְׁמְוֹאֵל, וְאָמַר: כָּל מִי שְׁאֵינוֹ שׁוֹמַעַ הְלָכָה זוֹ - יִדְּקֵר בַּּחָרֶב. כָּךְ מְקוּבְּלַנִי מִבֵּית דְּינוֹ שֶׁל שְׁמוֹאֵל הָּרְמָתִי: בַּחָרֶב. כָּךְ מְקוֹנְתְּל יִמוֹאָבִיי, וְלֹא מוֹאָבִית.

מְכָּל מָקוֹם קַשְׁיָא! הָכָא תַּרְגִּימוּ: (תה׳ מה) י**יכָּל כְּבוּדָּה בַת** מַלֶּד פִּנִימֵהיי.

7. שמ"א יח

(۱۱) וַיִּּאְמֶר שָׁאוּל אֶל־דָּוֹד הְנֵה בְּהָּנִי הַגְּדוֹלֶה מֵרַב אֹתָה ֹשְּׁתְּלָה בְּלֵּי הַגְּדוֹלֶה מֵרַב אֹתָה ֹשְּאֶרֶר לְּךְּלְאִשָּׁה אֲדְּ הֲנֵה־לִּי לְהָלֶח מִלְחֲמִים : ס (יח) וַיּאֹמֶר אָמַר אַל־תְּהָי יָדִי בַּוֹ וּתְהִי־בְוֹ יַדִ־פְּלִשְׁתֵּים : ס (יח) וַיּאֹמֶר דְּוֹד אֶל־שְׁאוֹל מֵי אָנֹכִי וּמִי חַיִּי מִשְׁפַחַת אָבֶי בְּיִשְׂרָאֵל בִּי דְּוֹדְ אָל־שָׁרְה לְּעַדְרִיאֵל הַמְּחלְתָּי לְאִשָּׁה : (כ) וַתָּאֱה בְּּר לְּעַדְרִיאֵל הַמְּחלְתָּי לְאִשָּׁה : (כ) וַתָּאֱה בְּר לְעַדְרִיאֵל הַמְּחלְתָּי לְאִשְׁה בְּּר הַבְּבָר בְּתִישְׁאוּל (כא) וַיֹּאמֶר שָׁאוּל אֶת־דְּנָדְ וְצְּבְּרוּ אֶל־דָּוֹד בְּשְׁתְּיִם תִּתְחַתֵּן בִּי הִיּוֹם : (כג) וַנְּאֵמֶר שָׁאוּל אֶת־דְּנָדְ וְבְּבְּרוּ אֶל־דָּוִד בְּשְׁתְּיִם תִּלְחַתֵּן בָּי הִיִּוֹם : (כג) וַיִּאְמֶר שָׁאוּל אֶת־דְּנָדְ דְּבְּרוּ אֶל־דָּוִד בְּשְׁתְּיִם תִּתְחַתֵּן בָּי הִיִּוֹם : (כג) וַתְּאֵלֶה וֹבְּבְּרוּ בְּעִינִיוֹ בְּלְשְׁתִּים וַיִּאְמֶר שָׁאוּל אֶת־דְּנָדְ דְּבְּרוּ אֶל־דָּוְד בְּשְׁתְּיִם תַּלְחָתוֹת וְבְּבֶּלְי הִיּוֹבְיר בְּיִי בְּלִים תִּתְחַתֵּן בְּבֶּעֶלֶּה וְהָּאֹתְר בְּבֶּלְים בִּתִישְׁהְבָּי וְיִאֹלְה אָל אֶת־דְּנָדְוֹ דְּבְּרוֹ בְּשְׁתְּיִם הַאְּלָבְי שְׁאוּל אֶת שְבָּדְיוֹ בְּבְּרִי בְּלְבִייִם הְאָנֹבְי וְיִבְּבְּרִים הְאָבְּבְיים הְאָבּבְר וְיִבְּאַר בְּבְיִים הְאָבְּבְיוֹ בְּבְּבְייִי אְחִבּבְיוֹ בְּבְּבְּתְים הָאָבְיְים הְאָבְּלְים בְּיִים הְאָּבְּבְייִי בְּוֹדְ בְּבְּיִים הְאָבְּבְיים הְאָבְּבְיִי שְׁהִיּלְם בְּבִייִיים הְאָבְּבְייִים הְאָבְיִבְייִים הְאָבְּבְייִים הְבָּבְיִים הְאָבְיּים הְבִּיּבְיים הְבָּבְייִם הְבִּבְּיִים הְיִּאִבּיים הְיִבְּבְּיוֹים הְנִים בְּבִּים הְיּבְּיִים הְבִּבְּיִים הְּבְּבְּיִּתְ בְּבְּיִים הְבְּבְיים הְאָבְיּבְייִבְיים הְבָּבְיּים הְבִּיּבְייִים הְיִבְּבְּיְים בְּיּבְיּים הְבִּיּבְייִים הְבְּבְּיִבְיים הְבִּבְּבְּיוֹים בְּבִּיּבְייִילְ בְּיִבְיים הְבְּבְיּבְיּים הְבְּבְּיִבְייִים הְבְּיּבְיִים הְבִּיּתְיתְיבְּים הְבִּיּבְּים הְבִּיּבְּיוֹם הְיִים בְּבְּבְּיּתְיתְבִּים הְבְּבְּים הְיבְּיִבְּים הְבִּיּבְיוֹם הְבְּבְּים בְּיִבְּיבְייִים הְבְּבְּיּבְיוֹים הְבִּים בְּיִבְּים בְּבִים בְּבְיבְים הְבִיב

8. <u>דברים כג</u>

(ג) לֹא־יָבָא **מַמְּזָּר** בִּקְתַּל יְקוֹּגֶק גַּם דּוֹר עֲשִׂירִי לא־יָבא לְוֹ בּקהל יקוֹק: ס

(ד) לְאֹיִבְּאֹ עַמּוֹגֵי וּמוֹאָבִי בִּקְהַל יְקֹוֹק גַּם דְּוֹר עֲשִׂילִי לֹא־יָבְאֹ עַמּוֹגֵי וּמוֹאָבִי בִּקְהַל יְקוֹק גַּם דְּוֹר עֲשִׂילִי לֹא־קִדְּמְוּ נָבְּאֹ לָחֶם בִּקְּתַל יְקוֹק עַד־עוֹלֶם : (ה) עַל־דְּבֵּר אֲשֶׁר לֹא־קִדְּמְוּ אֶרְכֶם בַּקְּתָּל לְאַכֶּים בַּקְּלֶלֶב : (וּ) עַלִּיך אֶרְם נַהְרַיִּם לָקַלְלֶב: (וּ) עָלִיך אֶרְם נַהְרַיִּם לָקַלְלֶב: (וּ) לְאֹ־אָבָּה יְקוֹלָק אֱלֹהֶיךּ לִשְׁמַע אֶל־בִּלְעַם וַיַּהְפֹּרְ יְקוֹלֶק אֱלֹהֵיךּ לְשְׁמַע אֶל־בִּלְעַם וַיַּהְפֹּרְ יִקוֹלְק אֱלֹהֵיךּ: (וֹ) לֹא־תְּרְשׁ שְׁלֹמֵם וְטֹבְתָם כָּל־יַמֵיךְ לְעוֹלֵם: סִ
 תִּדְרְשׁ שְׁלֹמֵם וְטֹבְתָם כַּל־יַמֵיךְ לְעוֹלֵם: סֹ

(ח) לְאֹ־תְתַצֵעב אֲ**דֹּמִּי** בִּי אָחֶיף הְוֹּאֹ לא־תְתַעב מִ**צְּרִי** בִּיבֵר הָיִיתָ בְאַרְצוֹ: (ט) בָּנֵים אֲשֶׁר־יִנְּלְדָוּ לָהֶם דְּוֹר שְׁלִישֵׁי יָבָא לַהֵם בַּקָהֵל יִקוֹק: ס Rabbi Moshe Shulman 67 מגילת רות, עמוד

ד) לא יָבא עַמּוֹנִי וּמוֹאָבִי בִּקְהַל הי	(ג) לא יָבא מַמְזֵר בִּקְהַל הי
גַּם דור עַשִּירִי	גַּם דור עַשִּירִי
לא יָבא לָהֶם בִּקְהַל ה׳ עַד עוֹלָם	לא יָבא לוֹ בִּקהַל הי

I Kings 11

1. And king Solomon loved many foreign women, the daughter of Pharaoh, women of the Moabites, Ammonites, Edomites, Sidonians, and Hittites. 2. Of the nations concerning which the Lord said to the people of Israel, You shall not go in to them, neither shall they come in to you; for surely they will turn away your heart after their gods; Solomon attached himself to these in love.

Jer. Talmud Yevamot 8:3

"You abandoned your father and your mother." He said to her: If you had come to us yesterday or the day before, we would not have accepted you.

Pnei Moshe

For the law regarding this had not yet been innovated until today. None the less we can infer that in the court of Boaz it had already been innovated.

Ruth Rabbah 5

Thou art come to a people whom thou knewest not yesterday nor the day before. For if you had come yesterday or the day before - we would not have accepted you, for **this** halacha had not yet been accepted - Amoni (male) and not Amonit (female), Moavi (male) and not Moavit (female)

Ezekiel 16:49

Behold, this was the iniquity of your sister Sodom: pride, surfeit of bread, and abundance of idleness was in her and in her daughters; and she did not strengthen the hand of the poor and needy.

Tzephania 2:9

Therefore as I live, says the Lord of hosts, the God of Israel, Surely Moab shall be like Sodom, and the Ammonites like Gomorrah, the breeding place of nettles, and salt pits, and a desolation for ever; the remnant of my people shall plunder them, and the survivors of my people shall possess them.

9. מלכים א יא

(א) וְהַפֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה אָתַּב **נִשִּים נְכְרְיּוֹת** רַבּוֹת וְאֶת־בַּת־פַּרְעַׁה מוֹאֲביִּוֹת עֲמֶּלֶרְ שְׁלְמֹה אָתַּב **נְשִׁים נְכְרִיּוֹת** וֹב) מְן־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר אָמַריִיְסְוֹּק אֶל־בְּנִי יִשְׁרָאֵל **לְאִיתְּבְאוּ בָּהֶם וְהֵם לֹאיִבְּאוּ בְּבֶּם** אָמֵריִיְסְוֹּק אֶל־בְּבָּכ אָחֲרֵי אֱלֹהֵיתֶם בָּהֶם דְּבַק שְׁלֹמְה אָמֵר יִפְּוֹ אֶת־לְבַבְּכֶּם אַחֲרֵי אֱלֹהֵיתֶם בָּהֶם דְּבַק שְׁלֹמְה לָאַתַּבַה:

10. ירושלמי יבמות ח:ג

וַתַּעַזְבִי אָבִידְּ וְאִמֵּךְ. אָמֵר לָהּ. אִילּוּ בָאָת אֶצְלֵנוּ מֵאֶתְמוֹל שִׁלְשׁוֹם לֹא הַיִינוּ מִקַבְּלִים אוֹתָדְ.

11. פני משה שם

לא היינו מקבלין אותך - דעדיין לא נתחדשה הלכה אלא היינו מקבלין אותך - דעדיין לא נתחדשה ההלכה. היום ועכייפ שיימ דבבייד של בועז כבר נתחדשה ההלכה.

12. פסיקתא דרב כהנא ט"ז:א

ותלכי אל עם אשר לא ידעת תמול שלשם (שם), אמי לה שאילו באת אצלינו מתמול שלשם לא היינו מקבלין אותך, **שעדיין לא נתחדשה הלכה** עמוני ולא עמונית מואבי ולא מואבית.

13. יחזקאל טז:מט

הָנֵּה זֶה הָיָה עֲוֹן סְדֹם אֲחוֹתֵךְ נָּאוֹן שִּׁרְעַת לֶחֶם וְשַׁלְוַת הַשְּׁקֵט הָיָה לָה וְלִבְנוֹתֶּיהְ וְיַ**ד עָנִי וְאֶבְיוֹן לֹא הֶחֵיִּיקה**:

14. צפניה ב:ט

לָכֵן חַי אָנִי נְאָם יְקֹּוָק צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל כִּי **מוֹאָב בִּקְּדֹם** תִּקְיֶה וּבְּנֵי עַמּוֹן בַּעֲמֹרָה מִמְשַׁק חָרוּל וּמִכְרֵה מֶלַח וּשְׁמָמָה עַד עוֹלַם שָׁאֵרִית עַמִּי יָבָזּוּם וְיֵתֵר גּוֹיִי יִנְחַלוּם:

15. <u>תורה תמימה רות א' הערה פד</u>

דריש ברמז שהיא היתה הראשונה ששבה ממואב לדת ישראל, ועמה נתחדשה הלכה מואבי ולא מואבית...

Ruth Rabbah 4:9

"Whose is this young woman?" – did he not know who she was? Rather, once he saw that she was pleasant and her actions were fine, he began asking about her. All the women would bend at the waist and gather, and this one would sit and gather. All the women would raise their skirts, and she would lower her skirts. All the women would jest with the reapers, while she would conduct herself modestly. All the women would gather between the sheaves, and she would gather from what had been abandoned.

Ruth Rabbah 5

11. And Ruth the Moabitess said: yea, he said unto me: thou shalt keep fast by my young men (II, 21). R. Hanin b. Levi said: In truth she was a Moabitess, for Boaz said to her, Abide here fast by my **maidens** (II, 8), while she said, BY MY YOUNG MEN

16. <u>רות רבה ד:ט</u>

לְמִי הַנַּצְרָה הַזּאֹת. וְלָא הֲנָה חַכִּים לָהּ, אֶלָּא בֵּיוָן שֶׁרְאָה אוֹתָהּ נְּ**עִימָה וּמַצְשֶׂיהָ נָאִים**, הַתְּחִיל שׁוֹאֵל עָלֶיהָ, כָּל הַנָּשִׁים שְׂוְחַחוֹת וּמְלַקְּטְוֹת וְזוֹ יוֹשֶׁבֶ**ת וּמְלַקּטְת**. כָּל הַנָּשִׁים מְשַׂחֲקוֹת מְסֵלְקוֹת בְּלִיהָם מְשַׂחֲקוֹת מְסַלְקוֹת בְּלִיהָם מְלַקְּטוֹת בֵּין עָם הַקּוֹצְרִים, וְזוֹ מַ**צְנַעַת** עַצְמָה. כָּל הַנָּשִׁים מְלַקְטוֹת בֵּין עָם הַקּוֹצְרִים, וְזוֹ מַלְקָּטֵת מִן הַהָּבְּקַר.

17. רות רבה (לרנר) פרשה ה

[יא] ותאמר רות המואביה גם כי אמר אלי עם הנערים אשר לי תדבקין (רות ב: כא) א״ר חנן בן לוי, בודאי מואביה היא. הוא אומר, וכה תדבקין עם נערותי (רות ב: ח) והיא אמרה, עם הנערים אשר לי תדבקין